

НЕДІЛЯ ПЕРЕД БОГОЯВЛЕННЯМ
(Мк.1, 1-8)
В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.
Христос народився!
Славімо Його!

Дорогі Брати і Сестри!

Святий апостол Марко каже, що в пустині залунав голос: «Готовте дорогу для Господа, рівняйте стежки Йому».

Чий же голос залунав в пустині?

Це був голос пророка Іоана Хрестителя.

«Покайтеся, бо наближається Царство Боже, а тих, що каялись, Іоан хрестив в Йордані і вони сповідали свої гріхи».

Пророк Іоан Хреститель закликає нас покаятися, впорядкувати своє життя, заспокоїти свою душу, заспокоїти свою совість, щоб зрівняти стежки для Господа нашого Ісуса Христа і тоді ми побачимо спасіння Боже.

І це спасіння має прийти скоро. «Я хрещу вас водою», каже Іоан Хреститель, «але слідом за мною йде дужчий від мене, Якому я недостойний розв'язати ремінь взуття Його. Той хреститиме вас Духом Святим».

А до тих, хто не виявляв щирого покаяння, св. Іоан сказав: «Сокира коло коріння дерева лежить, і всяке дерево, що не дає доброго плоду буде зрубане і в огонь вкинуте» (Лк.3,9).

Цей голос і тепер лунає до нас і до всього українського народу.

Дорогі брати і сестри!

Господь Бог йде до нас, йде до українського народу. Він уже близько, Він уже коло нас... Чим же виявляється ця близькість до нас Господа?

Коли пророк Ілля цілком зневірився у своєму народові, він думав, що його народ не гідний до виправлення, що тільки з гнівом, а не з ласкою Бог наблизиться до нього, і що його народ, як те сухе дерево треба зрубати.

І ось Ілля сидить в печері і чує голос: «Виходь, Ілле, звідси, стань на горі, бо ось Господь Бог іде. І постала страшена буря, що розбивала гори, і вивертала скелі. Та не в бурі Господь. Потім стався землетрус: земля тріскалась і хиталась. Та не в землетрусі Господь. І коли все затихло і повіяв легкий подих в повітрі тоді в цьому лагідному, легкому повітрі і був Господь».

І далі Ілля чує голос Божий: «Йди Ілле до свого народу і твори діла свого благовістя».

Дорогі брати і сестри!

Ми вже бачили і пережили велику бурю жахливого геноциду-голодомору, ми пережили землетрасіння світової війни, репресії, розкуркулення, розстріли, скитальщину – все це відбулося на наших очах чи на очах наших батьків, все це означає певну міру гніву Божого..

Але все це не ті стежки, не ті шляхи, якими приходить Господь з Своєю ласкою. Бо Господь є там де є легкий подих в повітрі, спокійне, лагідне життя, де населення країни живе в злагоді і братерській любові.

Але підстави для легкого подиху в повітрі, для лагідного життя ми самі собі утворюємо - коли ми нашими зусиллями розбудовуємо свою Рідну Церкву, коли ми засновуємо правдиві українські парафії – не в назві, а в дійсності, коли український народ шанує своє рідне, коли український народ прагне правдивої демократії – і все це створює правдивий подих лагідного життя.

Сьогодні ми бачимо, що не зовсім припинились ті жахливі ознаки гніву Божого, ще й досі вони відбуваються у нашому житті. Недруги Української Церкви та Українського Народу щоденно підсилюють ворожничий наступ на побожний український народ.

Нам стає дуже прикро і навіть соромно, коли свої люди, ніби то виявляють з себе щирих і відданих українців, але в дійсності, вони ганьблять гідність українського народу та української Церкви вживаючи підступні методи наклепів, інтриг, брехні і навіть зрадництва мрій наших батьків.

Дорогі брати і сестри!

Наша Свята Українська Православна Церква Київського Патріархату простилає стежки Христові своєю наукою. І хоч Церква не встигає зробити все так, як треба, але не зневірюється цим.

Наша Свята Церква свідома того, що сказав Ісус Христос: "Слуга не є більшим від свого вчителя. Як Мене переслідували, так і вас будуть переслідувати. А коли Моє слово підтримували, так і ваше будуть підтримувати"(Ів. 15-20). Українська Православна Церква Київського Патріархату безупинно кличе: "Покайтеся, бо наближається Царство Небесне!"

І ми мусимо в це вірити і в цім напрямку працювати. Не тільки Царство Небесне наближається, але й надходить той час, коли наш народ засяде в колі вільних народів і - за словами нашого генія - поета Тараса Шевченка — "помоляться на волі невольничі діти", а ці діти будуть в пошані в цілому світі! І вже той час настав!

Ревно і чесно працюймо для слави Божої і для спасіння наших душ та готуймо серед нас і нашого народу місце для Христа-Спасителя і Його Святої Помісної Української Православної Церкви!

До Неба піднесімо наші серця.

Ісусе, Спасителю наш і любове наша! Дай нам пізнати, що Ти хотів для нас придбати! Господи Ісусе Христе Боже наш, тримай нас у своїй ласкавій опіці!

Господи, Боже наш, всели страх Свій Божественний і любов до України та один до одного і припини всіляку ворожнечу, визволи нас від спокус та збережи нашу Державу і український народ у єдності, мирі та злагоді.

А Ти, Пречиста Діво Маріє, допоможи нам зберігати Христові Скарби, їх належно цінувати і в пошані тримати!

Амінь.

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.

Христос народився!

Славімо Його!